

Протокол

гр. София, 17.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 17.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **2676** по описа за **2025**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното
повикване в 11:30 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ - П. И. А., редовно призован, не се явява. Същият се представлява от адв. Н., с
пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - АГЕНЦИЯ ЗА ДЪРЖАВНА ФИНАНСОВА ИНСПЕКЦИЯ, редовно призован,
се представлява от юрк. К., с пълномощно по делото.

За СГП се явява прокурор Р..

СТРАНИТЕ (поотделно) - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на допуснатия при режим на довеждане свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Н. Т. Б. - [дата на раждане] , българин, български гражданин, неосъждан, работи като адвокат в
САК, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

СВ.Б.: Познавам ищецът П. А. от 1992/1993 г., когато работех във Военна полиция. Впоследствие
станахме по близки и приятели. Той е от С., а аз имам роднини там, често се виждахме. Запознах

се и с родителите му.

С П. се виждахме често, няколко пъти в месеца. Първоначално той беше директор на Служба „Военна информация“. След като К. К. стана Министър на отбраната, по негово предложение П. А. беше назначен за директор на Служба „Военно разузнаване“. Ние с К. К. сме лични и семейни приятели. Г-н А. знаеше това и често е обсъждал с мен различни проблеми от правно естество.

Наказателното постановление, издадено от АДФИ беше доколкото си спомням през началото на 2020 г. П. А. ме помоли да се видим същия ден. Срецнахме се и той ми обясни, че е направена проверка по искане на Военна прокуратура. Тогава на един от сайтовете на прокуратурата от кабинета на г-н Ц., беше изнесена информация, че АДФИ извършва проверка на Служба „Военно разузнаване“. На нашата среща ген. А. беше изключително притеснен и ми сподели, че целта на проверката е тенденциозна и формално целта на проверката е закупуването на леки автомобили от службата. Аз изрично го попитах дали преди това е поискал становище от службите отговарящи за материално-техническото снабдяване и от правния отдел и той ми отговори, че в самите преписки за закупуване на автомобилите такива становища са налице. Доколкото си спомням закупуването на два автомобиля е станало не чрез секретна поръчка, а чрез договаряне с избран контрагент, след предварително събиране на няколко оферти. Аз му казах, че няма за какво да се притеснява. Той понесе много тежко факта, че трябва да се явява пред органите на АДФИ, да дава обяснение, както и това, че самият факт на проверката е публично разгласен. За това разбраха и родителите му и той дори престана да ходи в С. да ги вижда. Разболя се много тежко. Претърпя тежка операция, затвори се в себе си и спря да контактува с хората. Аз му казах, че не трябва да понася толкова тежко всичко и, че рано или късно ще стане ясно, че не е виновен. Аз тогава разговарях с министър К. и го попитах дали от АДФИ са поискали становище от финансовия отдел на Министерство на отбраната. Той ми каза, че не е искано такова становище и че в случая не може да помогне.

На въпрос на юрк. К., свидетелят отговори - След като го освободиха от Служба „Военна информация“, отнеха допуска на г-н А.. По това време течеше един конкурс на НАТО за военен пълномощник на НАТО в М.. Със съгласието на министър К. и министър-председателя Б. беше представена кандидатурата на г-н А. за участие в този конкурс. От осме генерали на НАТО той спечели този конкурс, но поради това, че му беше отнет допуска да работи със секретни материали, той не можа да заеме тази длъжност и остана в резервния щаб на Министъра на отбраната.

При честите ми срещи с г-н А., той ми сподели, че е имал среща с тогавашния ръководител на АДФИ и е разбрал, че ще бъде наказан. Служителите на АДФИ също са му казали: „Ние нищо не можем да направим, така е разпоредено“.

Публично известно беше, че г-н А. има повдигнато обвинение от В.. Г-н А. е достоен човек и след това обвинение, и след проверката на АДФИ, и отнемане на допуска той се почувства изключително унижен. Винаги казваше, че си е дал живота за тази страна и сега по такъв начин да го мачкат. След това и баща му се разболя от рак.

Отнемането на достъпа му до класифицирана информация е било във връзка с проверката на АДФИ. Това ми е споделял П.. Тази проверка е била едно от основанията да му отнемат достъпа.

На въпрос на ПРОКУРОРА, свидетелят отговори - Вашият въпрос следва да бъде зададен към ДАНС, не знам какви са основанията за отнемане на достъпа до класифицирана информация. П. така считаше, че проверката на АДФИ е повлияла за това.

СЪДЪТ обявява разпита на свидетеля Б. за приключен, поради което освободи същият от съдебната зала.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

адв. Н. - Моля да уважите исковата претенция, като основателна и доказана. Доказа се, че е налице административен акт, който е отменен. Доказаха се и неимуществените вреди.

Моля за присъждане на разноски, за които представям списък.

Юрк. К. - Оспорвам исковите претенции за главница и лихви в цялост, както по основание, така и по размер. Поддържам становището, че исковите претенции са прекомерни. Считам, че повдигнатото през лятото на 2019 г. от органите на прокуратурата обвинение и прекараното заболяване от К. са основни фактори за заболяването на ищеца.

Поддържам възражението за изтекла погасителна давност на претенцията за лихви. Считам, че разпитаните свидетели са заинтересовани от изхода на делото, като моля на основание чл. 172 от ГПК да се прецени доказателствената стойност на тези показания.

Считам, че претендираната сума от 10 000 лв. противоречи на принципа за справедливост по смисъла на чл. 52 от ЗЗД. Видно от медийните публикации В.-С. е излязла с предложение за временно ограничаване на достъпа до класифицирана информация и отнемане на издаденото му разрешение.

Моля за срок за писмени бележки.

Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ - Моля да приемете, че неимуществените вреди не са доказани по размер, поради което моля да редуцирате значително претендираното обезщетение. Действително, налице е отменен административен акт, но изземването на допускателна на ищеца е станало по искане на В., след събиране на доказателства, а не се дължи на проверката на АДФИ.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ на СТРАНИТЕ 7-дневен срок за писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.01 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: